

[Boeck-Hansen.]

uden at gaa Parterne for nær, idet de to Parter, som sagt, er enige om, at Trediemand ikke maa bruge den. Hvis dette ikke er sket, kan vi ogsaa deraf se, at det hele har været lidt forhastet.

De Ændringsforslag, vi har stillet, er jo kun faa; vi har kun stillet Ændringsforslag til § 4 og til § 7. Ændringsforslagene til § 4 har jeg allerede omtalt — det ene angaar denne Nedsikring paa 15 pCt., som er omtalt i Arbejdsløshedslovens § 31. Vi mener, det i alt Fald var rimeligt at prøve paa, om man ikke kunde anvende den her, i hvert Fald bør den ikke slettes her, saa længe den ikke er slettet andre Steder, det maa følges ad. Vi mener, som sagt, der burde være ført en betydelig mere indgaaende Forhandling om dette Spørgsmaal. Naar vi har stillet Ændringsforslag om Arbejdstimernes Forøgelse, er det, dels fordi vi mener, deres Tal bør være delige med 8, men ogsaa fordi vi mener, at hvis der kommer en Nedsikring af Time-lønnen, bør der ske en Forlængelse af Arbejdstiden, saaledes at den hjembragte Arbejdstid bliver den samme.

Hvad angaar Ændringsforslagene til § 7, skal jeg kun understrege, at vi har stillet disse, fordi vi stadig ikke mener, at Refusionsordningen mellem Kommunerne er tilfredsstillende, og derfor ikke ønsker, at den faar en udvidet Anvendelse. Vi mener, at den paagældende Kommune skal give et direkte Tilskud paa 30 pCt. og derudover intet.

Det er Indholdet af vore Ændringsforslag, og dem vil jeg meget anbefale de ærede Medlemmer at stemme for.

Rager: Da den nuværende højtærede Justitsminister, den tidligere Socialminister, den 26. Februar i Fjor fremsatte det Lovforslag, vi nu har til Behandling, foregik det under en vis Opmærksomhed og Interesse baade fra dette Tings Medlemmer og fra Almenheden. Man havde paa Følelsen, at der her var taget et Initiativ til med kraftig Haand at forsøge at faa de arbejdsløse, der i lang Tid havde været sat ud af Arbejdet, i Arbejde igen. Man har fra dem, der gaar og tænker paa Arbejdsløsheden og dens Problemer, atter og atter hørt dette: Hvorfor ikke hellere give Folk Arbejde end give dem Understøttelse? Det var jo i Virkeligheden det, som Lovforslaget tilsigtede — som andre Lovforslag har tilsigtet noget i samme Retning — og tilsigtede i ret stor Stil. Lovforslaget i Fjor blev egentlig modtaget med Vel-

vilje her i Tinget, ogsaa af Oppositionspartierne; dog ikke saa meget af Venstre som af Det konservative Folkeparti, hvis daværende Ordfører, Pastor Hans Thyge Jacobsen, udtalte sig velvilligt over for det.

Men kunde Lovforslaget saaledes oprindelig glæde sig baade ved Interesse og velvillig Indstilling, saa maa jeg sige, at den Skæbne, der senere er blevet det til Del, ingenlunde har været saadan, at de gode Løfter har vist sig at kunne holde. Nu kan det jo godt være, at den Omstændighed, at der, siden Lovforslaget blev forelagt og indtil for kort Tid siden, var en Nedgang i Arbejdsløshedstallet, der var stærkere, end Sæsonændringen gav Anledning til at forvente, har gjort, at man fra forskellig Side har ladet sig forlede til at se mere optimistisk paa Arbejdssituationen, end der i Virkeligheden har været Grund til. Nu ser vi igen en Stigning i Arbejdsløsheden, og selv om den procentvise Arbejdsløshed i Øjeblikket er mindre end i Fjor ved denne Tid, har Stigningen i den sidste Tid dog været noget større, end Sæsonændringen gav Anledning til at vente.

Man skulde jo i og for sig tro, at dette havde medført, at der igen viste sig en virkelig Interesse for en Realitetsforhandling om dette Lovforslag, og i hvert Fald havde jeg troet det efter den Ordførertale, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen paa Det konservative Folkepartis Vegne holdt ved første Behandling. Men jeg maa sige, jeg er jo blevet skuffet. Jeg forstod paa det ærede Medlem nu, at han mente, der ikke var givet ham den fornødne Tid til at forhandle, at han i Virkeligheden gerne vilde have været videre. Med Hensyn til Arbejdet i Udvalget ved jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem og hans Parti paa et meget tidligt Tidspunkt meldte Pas, saafremt man ikke vilde gaa ind i Forhandlingerne om Ændring af Betalingen. Og jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at der ikke er blevet Tid nok. Hvis det ærede Medlem her havde virkelige Positiviteter, tror jeg, han vilde kunne have faaet Tid nok; jeg ved ikke, hvilke Oplysninger der har manglet. Det ærede Medlem sagde ved første Behandling, at han vilde tale indgaaende om Lovforslaget, tale indgaaende om Arbejdstidens Længde, om Arbejdsdagens Antal og om Udgifterne, særlig om Kommunernes Udgifter. Men det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem selv har indledet nogen særlig indgaaende Diskussion paa dette Omraade. Det ærede Medlem taler derefter om, at man ved ikke, hvilke Arbejder der skal udføres, og giver